

امروز فقط اتحاد

بیانیهٔ رضا پهلوی بمناسبت شصت و هفتمین
سالگرد ۱۷ دی - روز آزادی زن

سه شنبه ۱۷ دی ۱۳۸۱

هم میهنان عزیزم، آزاد زنان ایران:

۶۷ سال پیش، در ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴ خورشیدی، ندای مشارکت طلبی و تجدد خواهی زن ایرانی، که مدتها به دلیل ذهنیت مرد سالار جامعه، نادیده و نشنیده گرفته شده بود، بازتابی شایسته یافت و بانوان نواندیش، در پیکار با معیارهای پوسیده و مرتجع، گامی تاریخی در راه ساماندهی اجتماعی آن روز کشور برداشتند.

تا آن روز، زنان، در حکم نیمی از مردان شمرده می‌شدند و با نگرشی تحقیرآمیز، از حقوق و مزایای شهروندی محروم و در ردهٔ افراد مهجور انگاشته می‌شدند.

نهادهایی چون «انجمن آزادی زنان»، «انجمن مخدرات وطن»، «اتحادیه غیبی نسوان» و آزاداندیشانی چون صدیقه دولت‌آبادی، فخر آفاق پارسا، طوبی آزموده و ماهرخ گوهرشناس، همواره با واکنش قشری و مرتجع دکانداران دین روبرو می‌شدند - هم آنانی که امروز نیز، دگراندیشی، آزادمنشی و کشف حجاب را به «بی بند و باری» و ارتداد و کفر تعبیر می‌کنند.

در آن روزها، با وجود تمام معضلات و دشواری‌هایی که افراط‌گرایان مذهبی، در راه آزاداندیشی ایجاد کرده بودند، نیرو و پایداری زنان، بر واپسگرایی چیره شد.

امروز هم ایران شاهد تجلی اراده زنان در صحنه مبارزه با عقب ماندگی‌ست. آزاد زنان ایرانی، همانند مادران و پیشینیان خود، بار دیگر «مردسالاری» را که همواره با نقاب دیانت حقوق آنان را پایمال کرده است، به چالش می‌طلبند. آنان به روشنی دریافته‌اند که مقام زن در جامعه ناسالم امروز، پیش از آنکه یک مقام اجرایی باشد، تشریفاتی‌ست.

ابعاد ظلم و ستمی که امروز بر زن ایرانی می رود، دیگر بر هیچ کس پوشیده نیست. چنین رفتاری در تاریخ کشورمان بی سابقه بوده است. زمانی که بلندپایگان رژیم، دم از مشارکت سیاسی و سهمیم بودن کامل زنان در ساختار اجتماعی امروز می زنند، آمار خودسوزی ها و دیگر مسائلی را که زنان از درماندگی به آن رو می آورند، به یکباره از یاد می برند.

نظامی که ادامه حیات خود را در ضرب و شتم جوانان و در استمرار سنگسار و شلاق می بیند - رژیمی که ۲۴ سال خواست ها و آمال زنان ایرانی را نادیده گرفته و نقش آنان را تنها در چهار چوب الگوهای مذهبی محدود و تفسیر کرده است، نمی تواند در مصاف با نواندیشی و مدرنیته، عمری طولانی داشته باشد. زن آزادمش ایرانی، هرگز به استمرار و بقای چنین ظلمی تن در نداده و نخواهد داد.

امروز تنها با روشنگری ست که می توان به مصاف تاریکی ها رفت و زن ایرانی، با مطالعه و بررسی معیارهای بین المللی چون «میثاق رفع تبعیض علیه زنان» که ۲۴ سال پیش از سوی سازمان ملل متحد تصویب شد، نه تنها از تلاش های بین المللی که به حقوق فردی و اجتماعی خود نیز کاملاً آگاه شده است - حقوقی که تحت هیچ عذر و باور و بهانه ای، چه عرفی و چه مذهبی، از مبارزه برای دستیابی به آن، باز نخواهد نشست.

توان و استقامت زنان و دختران در راه مبارزه برای آزادی و سربلندی ایران، قابل ستایش است. آنان به دفعات و آشکارا نشان داده اند که در بازپس گیری حقوق حقه خود پیشگام پیکار آزادیخواهی هستند. آزاد زنان ایران نیروی محرکه تمامی جنبش های سیاسی و اجتماعی اخیر بوده و در نهایت شهامت و با چهره های برافروخته، به صفوف مقدم تظاهرات جوانان مبارز می پیوندند. اطمینان دارم راهی که شیرزنان امروز ایران در پیش گرفته اند، راه سعادت و ضامن آزادی برای فرزندان ایران خواهد بود.

من روزهایی را در آینده نزدیک میهنم می بینم که آزاد زنان ایرانی، بدور از تهمت ارتداد و تکفیر و در شرایطی فراخور شهروندان ایرانی، یعنی خالی از هرگونه تبعیض جنسی و دینی و قومی، در بازسازی میهن خود، نمونه و الگویی برای نسل های آینده باشند.

خداوند نگهدار ایران باد!